

Indenrigsminister: Ja, jeg har ikke noget imod, at Forholdet ordnes saaledes, at den Revisionschef, der bliver ansat, kan appellere til Indenrigsministeren, men naar Hovedrevisoren er afhængig af Generaldirektøren og forterer direkte under ham, saa gad jeg nok spørge den højtærede Indenrigsminister, i hvor mange Tilfælde han tror, at Hovedrevisionen vilde imod Generaldirektørens Ønske, naar der er Strid mellem de to, gaa til Ministeren, det tror jeg næppe, han vilde faa Mod til. Det vilde han derimod, naar man stiller ham som en uafhængig, som en selvstændig Person. Har man nogen Sænde set i en Forretning eller i et Aktieselskab noget tilsvarende til det, som vi have her? Har man nogen Sænde set, at et Interessentskab har givet Direktøren Lov til ikke at have en anden Revisor end den, han selv har udnævnt, den, han selv har Myndighed og Naadighed over i alle Forhold. Jeg tror ikke, at noget lignende finder Sted i andre Forhold, og jeg mener, at Generaldirektøren maatte være den første, der ønskede at faa en saa skarp og kritisk Revision, som det paa nogen Maade er muligt. I den Henseende vil han staa ganske anderledes heldig, det forekommer i alt Fald mig, og jeg kan ikke se, hvorfor den højtærede Minister har saa meget derimod. Nu siger den højtærede Minister vel, at Forholdet vil jo blive et ganske andet, naar man faar Statsbanebudgettet paa Finansloven, og jeg vil indrømme, at hvis man havde den Lykke at være i ordinære Tilstande, saa vilde det have en stor, en mægtig Betydning, men som Forholdene i Øjeblikket ere, har det ganske vist ikke den Betydning, som det kan faa i Tiden, naar vi komme ind i normale Tilstande, men selv naar det sker, tror jeg ikke, det vil være fuldt betryggende at henvisse hele denne store Institutions Regnskabsvæsen til Statsrevisionens Kontrol, det vil være for uoverkommeligt for Statsrevisionen at gaa i Detailler der. Jeg tror, at ogsaa Lovgivningsmagten maa være ganske anderledes betrygget ved at se, at der ansættes en selvstændig Hovedrevisor, der i Detaillerne kan kontrollere hele Statsbanedriftens Regnskab ganske anderledes, end Tilfældet nu er. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister nogen Sænde har set et med Bilag dokumenteret Regnskab fra de danske Statsbaner. Jeg tror det ikke. Jeg tror ikke, der dokumenteres Regnskaber paa anden Maade end for Generaldirektøren eller for Forvaltningschefen, eller hvem der nu ordner dette, det er mig fortalt, at saa snart dette er færdigt, at Regnskabet er godkendt af Generaldirektøren, saa læses samtlige Bilag paa

en stor Særbanepogn og føres til Hamborg for det at konsistteres. Jeg spørger den højtærede Indenrigsminister, om han nogen Sænde har set et med Bilag dokumenteret Statsbaneregnskab. Jeg tvivler derom, men det vilde interessere mig at høre det. Jeg tror derfor, det er ret heldigt, om man kan faa en Revision, der staaar ganske anderledes fri og uafhængig, end den nuværende Revision kan staa. Jeg siger ikke dette, fordi jeg har nogen som helst personlig Ubilje imod den højtærede Indenrigsminister eller hans Generaldirektør. Det, jeg angriber, er Systemet, jeg mener, at Systemet er saa forfæret, som det paa nogen Maade kan være, jeg tror, det er paa høje Tid at raade Bod paa dette og ordne det samtidig med, at man ordner hele Spørgsmaalet om Statsbanedriften. Den ærede Minister beklagede sig over den Diskussion, der blev ført her i Tinget for 3—4 Aar siden, og ventede sig ikke noget godt af den Diskussion, der føres her i disse Dage. Den ærede Minister lod endogstaa taler om, at der blandt Funktionærerne ved Statsbanedriften kunde være adskillige, som morede sig over, at der blev kastet imaginære Sten paa Banerne; men, sagde den ærede Minister med Styrke, det gjorde ikke noget, Toget skulde nok komme igennem, han skulde være Mand for at rydde Banen. Jeg troede ikke, der var saa lidt Disciplin ved Statsbanedriften. Jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at man derude morede sig over, at man her kritiserede Ministeren eller det overordnede Personale; dersom de gøre det, er det Tegn paa, at der er something rotten, er det Vidnesbyrd om, at de unde ham og den øverste Administration at faa nogen Kritik. Jeg mener derfor, at denne Udtalelse er noget uforsigtig over for Personalet; den kaster efter min Mening en mindre heldig Glans over hele den overordnede Ledelse. Det er en Slags indirekte Tilstaaelse af, at Personalet selv ønsker en Forandring. Det tvivler jeg for Resten ikke om, men jeg skal ikke videre indlade mig paa dette, jeg nævner det blot, da den ærede Minister fremkom med disse Udtalelser.

Jeg skal endnu tillade mig at omlæse et Par Spørgsmaal, som det undrer mig, at den højtærede Minister helt forbigik, og det var Spørgsmaalet om Særbaneraadet og Spørgsmaalet om det Samraad, Udvalget har haft med den højtærede Minister angaaende Tribillerter ogsaa for Rigsdagsmændene. Det kan være, at disse Punkter ere saa kildne, at den højtærede Minister helst vilde have, at man ikke skulde komme